

Bilag 3.

INDENRIGSMINISTERIETS HUSLEJEUDVALG

AF 1934

*København, den 13. Februar 1935.**Til Indenrigsministeriet.*

Angaaende det til Indenrigsministeriets Huslejeudvalg af 1934 henviste Spørgsmaal om Udvalget bør indstille til Indenrigsministeren, at der bliver gennemført et Lovforslag om, at den i § 5, 2. Stk. i Lov Nr. 133 af 28. April 1931 fastsatte Frist „Oktober Flyttedag 1935“ forlænges til Oktober Flyttedag 1936, skal Mindretallet (Eigil Jørgensen, Suhr, Snog Christensen) udtalte følgende:

Vi formener ikke, der er nogen som helst Grund til at opretholde de nuværende Restriktioner for Butiker.

I Foraaret 1934 foretog Københavns og Frederiksberg Grundejerforeninger en Undersøgelse af ca. Halvdelen af Butiker under Huslejeloven med Hensyn til Udviklingen efter 1. Maj 1931.

Denne Undersøgelse fastslog den Kendsgerning, at der ikke var Grund til nogensomhelst Frygt med Hensyn til Grundejerners Fremgangsmaade overfor Butikslejerne.

Med Hensyn til at forlænge Huslejeloven til 1936 kan vi ikke tilraade dette, idet vi formener, at Grundejerne efter 19 Aars Restriktioner bør have deres Ejendomsret tilbage, da Udviklingen har vist, at der ikke længere er nogen Grund til at opretholde disse.

Vi skal bemærke, at Flertallet i Udvalget, deriblandt Formanden for de københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation, Hr. Boghandler Wiene, som det fremgaar af Flertallets Indstilling, er af den Opfattelse, at der ikke bør rejses Spørgsmaal om for noget længere Tidsrum at beholde de nugældende Restriktioner.

Skønt det har været klart for alle, at Loven af 28. April 1931 var en udpræget Afviklingslov der indtil Oktober 1935 efterhaanden vilde føre et stort Antal Butiker — ca. 33 pCt. ud i frie Forhold, skal vi anføre, at der ikke fra Handelsstandens Side i de forløbne Aar (siden 1. Maj 1931) er fremkommet noget Ønske eller Forslag til en Lovgivning paa dette Omraade, skønt der har været rigelig Tid dertil. Der er kun gjort Krav gældende om Forlængelse af Huslejeloven, et Krav, som man nu anerkender fra Handelsstandens Side, ikke bør rejses.

Ved Forespørgsel fra Udvalget til 10 Retskredse fordelt over hele Landet, har det vist sig, at der for Butikers Vedkommende ikke har været rejst en eneste Sag mod nogen Ejer for urimelig Leje.

Naar Handelsstanden ikke hidtil har haft noget positivt at beklage sig over, maa man gaa ud fra, at Forholdene har været upaaklagelige paa dette Omraade.

Der er heller ikke fra Handelsstandens Side fremlagt noget Bevis paa Overgreb fra Grundejerners Side, som ved nærmere Prøvelse har vist sig at kunne holde.

Med Hensyn til, at den Forretningsdrivende skal have Beskyttelse for sin Oparbejdelse af Forretningen, vil jeg pege paa, at det ikke alene afhænger af